

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

CAN'T HURRY LOVE

Een toneelspel voor jongeren

door

1880

Mariet Deneuter, Soetkin Hoessen,
Chris Menten & Noor Schepers

Zeer vrij naar "Much Ado About Nothing"
van William Shakespeare

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.3230

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *CAN'T HURRY LOVE* op te voeren moet de naam van auteurs *MARIET DENEUTER, SOETKIN HOESSEN, CHRIS MENTEN & NOOR SCHEPERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/025
ISBN 978-90-385-13058

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/Mariet Deneuter, Soetkin Hoessen, Chris Menten & Noor Schepers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 5 heren – Fig.)

KLAAS, vriend van Ben en Pieter

BEN, vriend van Klaas en Pieter

PIETER, broer van Vic, vriend van Klaas en Ben

VIC, broer van Pieter, eenzaat

TRUI, oudere zus van Annelies (kan eventueel wijzigen in Tuur, oudere broer)

GERD, vriendin van Vic, wellicht de enige (kan eventueel ook een jongen zijn)

MARIE, beste vriendin van Annelies en Bea

ANNELIES, jongere zus van Trui, vriendin van Marie en Bea

BEA, nicht van Annelies en Trui, vriendin van Annelies en Bea

SHAKESPEARE, de echte!

5 EDELFIGURANTEN

FIGURATIE

DECOR

Het stuk speelt zich af op drie verschillende locaties:

1. De speelplaats van het Don Pedrocollege
2. De studiezaal van het Don Pedrocollege
3. Het jeugdhuis 'De Shakespeare'

Op de speelplaats staan verschillende bankjes en er hangt een spandoek met het logo van de school. In de studiezaal staan minstens 3 banken en 6 stoelen. Er hangen posters, er hangt ook een klok en er staat eventueel een boekenrek. In het jeugdhuis staan een aantal zetels en tafeltjes. Er hangt een bord met de naam van het jeugdhuis.

KORTE INHOUD

Het verhaal speelt zich af op een middelbare school, met name het Don Pedrocollege, waar de jongens stoer en sportief zijn en de meisjes naar hen opkijken. Of toch bijna alle jongens zijn stoer en sportief; er is natuurlijk ook die ene die altijd uit de boot valt en die snode plannetjes smeedt om er toch maar bij te kunnen horen. En ook niet alle meisjes kijken op naar de jongens, er is ook dat ene meisje dat jongens verafschuwt. Wanneer de jongens van de bekerfinale het rugbyteam terugkomen, wachten de meisjes hen op. Annelies is verliefd op Klaas, Klaas op Annelies, Vic is jalloers, Bea haat jongens en Ben wil nooit een lief. Maar schijn bedriegt...

'Can't hurry love' is een wervelwind aan emoties, humor, drama en spanning en een moderne bewerking van 'Much Ado About Nothing' van William Shakespeare.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Op school, op de speelplaats. Er staan bankjes (2 à 3 sportbankjes), het spandoek met het logo van de school hangt op, eventueel figuranten, muziek van de schoolradio 'You Can't Hurry Love' van Phil Collins - krakend. Mensen met boekentassen. Annelies, Bea, Marie zitten op bankjes. Vic en Gerd (verscholen, wandelen af en toe op en neer)).

BEA : *(krijst)* Oh nee, is dat nu echt Phil Collins? Kan het nog erger?

('Bangerang' van Skrillex volgt)

Tuurlijk kan het erger. Bedankt, jongen van de schoolradio. Is dat Vic ofzo?

(Marie zucht)

ANNELIES : *(zucht ook)* Ja, Bea, we weten dat je de muziek slecht vindt. Zet eens een andere plaat op.

BEA : Haha.

MARIE : Ah ja! Kwamen de jongens vandaag niet terug?

(Annelies schrikt op en haalt haar make-uptasje uit haar boekentas)

BEA : Wat? Zijn die weg geweest?

ANNELIES : *(al schminkend)* DUH. Ze zaten met het schoolteam toch in de finale van het Europees kampioenschap.

BEA : Ach ja. Welke sport was dat weer? Schaken?

MARIE : *(ironisch)* Ja, Bea. Schaken. Want iedereen doet dat even graag als jij.

ANNELIES : Nee-hee. Rugby!

(Klaas en Pieter komen op met een beker. Enkele van de figuranten stormen op hen af.)

MARIE : Ze zijn er! Ze zijn er!

ANNELIES : *(zenuwachtig)* Oh nee, hoe zie ik eruit?

BEA : *(springt ironisch)* Oh my god, oh my god. Je ziet er keigoed uit. *(staat terug stil)*
Je bent er helemaal KlaaS voor.

ANNELIES : *(slaat Bea)* Bea! Ik had gezegd dat je moest zwijgen!

BEA : Sorry. Ik bedoelde, je bent er helemaal klaaR voor.

MARIE : Klaas? Wat? Heb ik iets gemist?

ANNELIES : *(snel)* Nee nee. Helemaal niets.

BEA : Doe niet zo flauw. Annelies is verliefd op Klaas.

(Annelies slaat Bea opnieuw)

MARIE : Echt! Super!

ANNELIES : Wat? Waarom?

MARIE : Nee nee. Niets.

BEA : Ze zijn daar.

(Annelies en Marie gillen. De jongens wandelen stilletjes naar de meisjes.)

PIETER : Hey, daar staan de meisjes, gaan we eventjes iets zeggen?

KLAAS : Ça va.

(De jongens beginnen naar de meisjes te wandelen)

PIETER : Oh kijk, Annelies staat er ook bij.

KLAAS : Ik had haar al lang gezien, hoor. Maar moeten we niet wachten op Ben, of zo?

(Klaas staat stil, Pieter stopt ook)

PIETER : Verander anders van onderwerp. Durf je niet alleen of wil je haar niet terugzien?

KLAAS : Jawel, maar. Allez. Ben is toch zo hier?

PIETER : Ben moet er toch niet bij zijn? En je weet dat Ben en Bea elkaar niet kunnen uitstaan.

KLAAS : Ah ja. Juist. Hoe kwam dat weer?

PIETER : Ben plaagt haar altijd. Het verbaast mij niets dat Bea hem niet moet.

KLAAS : Wat je plagen noemt. Ben kan gewoon niet met meisjes omgaan.

(De jongens en de meisjes staan samen.)

PIETER : *(geeft de meisjes een kus op de wang.)* Hey. Hallo.

KLAAS : *(volgt het voorbeeld van Pieter: geeft Marie en Bea een kus op de wang. Maar bij Annelies aarzelt hij. Ze schuifelen en doen een stap achteruit.)*
Annelies.

ANNELIES : *(beteuterd)* Klaas.

BEA : En? Hoe was het schaken?

(Pieter (lacht. Klaas let niet op en vervloekt zichzelf omdat hij Annelies zo behandeld heeft)

MARIE : Bea. Doe niet zo stom.

PIETER : Het schaken was heel goed. We hebben iedereen schaakmat gezet. *(port Klaas.)* Hé, Klaas?

KLAAS : Hoe? Maar wij spelen toch rugby?

PIETER : Klaa-haas.

KLAAS : Ah ja. Ja. Heel goed.

PIETER : En jullie? Hebben jullie ons gemist?

BEA : *(ironisch)* Natuurlijk. We hebben elke avond in ons kussen zitten wenen.

KLAAS : *(verbaasd - kijkt naar Annelies)* Echt?

(Annelies schudt het hoofd en draait zich weg, kwaad omdat ze geen kus heeft gekregen)

MARIE : We hebben jullie echt gemist, daarom geven wij een verkleedfeestje in de Shakespeare, vrijdagavond.

BEA : Je ziet maar of je erbij kan zijn.

PIETER : Ah tof.

KLAAS : Komen jullie dan allemaal?

BEA : Annelies zal er wel zijn, hoor. Ik ga naar het toilet. *(wandelt weg)*

ANNELIES : *(verschrikt, gaat boos achter Bea aan)* Bea!

MARIE : *(volgt schaapachtig)* Allez, tot seffens.

(Meisjes wandelen af, komen Ben tegen)

BEA : Ah. Jij bent ook heelhuids terug. *(hoopvol)* Niets gebroken?

BEN : Alleen een paar harten.

BEA : Jammer dat het je ego niet is.

BEN : *(doet alsof hij gekwetst is)* Auw.

(Bea, Annelies en Marie gaan af. Ben gaat bij de jongens staan. Klaas staart Annelies dromerig na, Pieter lacht hem uit.)

KLAAS : Oh nee. Heb ik dat nu echt gedaan?

BEN : Wat is er gebeurd?

PIETER : Onze Klaas ziet Annelies wel zitten, maar hij bakt er niets van.

BEN : Och, Klaas. Je bent veel beter af zo! Met de vrouwen niets dan last. Ik moet geen lief hebben, hoor - dat kan ik missen als kiespijn. Want ik ken dat. Voor je het weet mag je niet meer komen trainen of iets gaan drinken en moet je altijd hand in hand lopen en kussen en Twilight kijken en zo.

PIETER : Luister niet naar die onnozelaar, het is dat hij zoveel ervaring heeft. Wanneer hij verliefd wordt, zullen wij eens goed lachen.

BEN : Ik word nooit verliefd. Ik val nog liever dood.

PIETER : Daar houd ik je aan. Maar Klaas, ik zal wel iets regelen voor jou en Annelies.

KLAAS : Hoe ga je dat doen? Ik ben echt niet zo goed in meisjes versieren.

PIETER : *(even stilte, denkt na)* Maar ik wel! Dus vrijdag op het verkleedfeestje zal ik doen alsof ik jou ben en zal ik Annelies voor je winnen.

BEN : En jij denkt dat dat gaat lukken? Dat gaat ze toch meteen doorhebben.

PIETER : Maar nee. Het is daar donker en iedereen is verkleed, en de muziek is zo luid dat ze mijn stem nooit zal herkennen.

KLAAS : En wat als ze dan verliefd wordt op jou?

PIETER : *(lachend)* Tja. Ik ben natuurlijk wel onweerstaanbaar. *(ziet dat Klaas in paniek slaat)* Dat is een mopje, hé, Klaas. Vertrouw mij maar!

(Andere figuranten komen met hen praten, ze verdwijnen naar de achtergrond.)

Scène 2

(Gerd en Vic komen naar de voorgrond.)

VIC : Heb je dat nu gehoord?

(Gerd knikt)

Die jongens denken dus echt dat ze alles zijn, hé? Dat ze overal mee weggomen.

GERD : Hoezo?

VIC : Heb je niet gezien hoe alle meisjes naar hen toelopen? Alsof ze de enige jongens ter wereld zijn! Ze zouden beter hun ogen eens open doen en zien wat ze missen. Ik heb ook kwaliteiten.

GERD : Zoals?

VIC : *(stilte)* Ik ben ook sociaal en sportief en zo.

GERD : *(ironisch)* Ja.

VIC : Is toch! Ik zit ook in het rugbyteam. Ik snap echt niet waarom ze mij niet hebben meegenomen. Volgens mij hebben ze gewoon schrik om af te gaan, omdat ik

zoveel beter ben dan zij.

GERD : Ja, dat zal het zijn.

VIC : Maar ja! Je hebt mijn broer toch ook net die plannetjes horen smeden! Dat doet hij nu eens altijd! Ik durf wedden dat hij het geregeld heeft dat ik niet mee mocht naar het kampioenschap. Hij zit er altijd voor iets tussen.

GERD : Nu overdrijf je. Toen ze jouw kleren uit de kleedkamer hadden gestolen, was dat toch ook niet alleen Pieter. Dat was ook Klaas en Ben en ...

VIC : Het is al goed. Hoog tijd om actie te ondernemen, dus. Op het verkleedfeestje sla ik mijn slag!

GERD : Hoe ga je dat doen?

VIC : Wacht maar af!

(Bel gaat. Iedereen gaat af.)

TWEEDE BEDRIJF

Scène 1

(In de Shakespeare (het jeugdhuis): verkleedfeestje. Bea, Marie, Trui en Annelies op de scène. Annelies heel zenuwachtig: ze loopt de hele tijd op en af, checkt constant haar make-up.)

Bea = Mega Toby

Ben = Mieke Fonkel

Annelies = prinses

Klaas = ridder/prins

Marie = verpleegster

Pieter = kapitein Haak

Vic = duivel

Trui = Grote Smurf

Gerd = elf

Figurant = Shakespeare

Figurant = kikker

ANNELIES : *(in paniek)* Zit mijn haar wel goed? Ik denk dat het los komt - waar is de haarlak? Oh nee, en die puist, je kan die puist nog zien, hé? Moet ik nog meer make-up aanbrengen? Hoe zie ik eruit? Ruik eens aan mijn adem? *(blaast naar Marie)*

MARIE : *(geïrriteerd)* Annelies, alsjeblieft. Stop ermee. Het is hier donker.

BEA : En je hebt een masker op.

ANNELIES : Och, laat mij toch.

BEA : Waar maak je je zo druk over? Het zijn maar jongens. Die kijken daar niet naar, hoor. Als je je haar morgen afscheert, dan zouden ze het nog niet merken. Je moet je energie daar niet insteken, je bent veel beter af zonder. Ik zou daar nooit tijd aan verspillen: altijd maar klaar staan voor hen en mee naar voetbal kijken en computerspelletjes spelen. Ik ben allergisch aan de liefde.

ANNELIES : Bea, je bent mijn favoriete nicht, maar nu ben je echt vervelend. Hou ermee op.

TRUI : Zus, trek het je niet aan. Je weet dat ze mannen haat. Mij maakt het alleszins niet uit, zolang hij je maar niet kwetst. Want dan maak ik hem af.

BEA : En hij zal je kwetsen, want mannen zijn stom. En jij ook als je mannen wilt.

(Klaas, Vic, Gerd, Pieter en Ben komen op. De meisjes en de jongens bekijken elkaar van op een afstand. Beide groepjes wijzen en proberen te raden wie als wat verkleed is. De groepjes vermengen en Pieter doet teken naar Annelies om een drankje te gaan halen. Ze gaan beiden aan de bar staan. De rest danst verder. Vic, Gerd en Klaas komen naar de voorgrond en praten.)

VIC : Mooie vrienden heb jij, zeg.

KLAAS : Hoezo? Wat bedoel je?

GERD : Kijk Pieter daar staan met Annelies.

KLAAS : Wie zegt dat dat Annelies is? En dan nog, is dat een probleem?

GERD : Jij was toch geïnteresseerd in Annelies, en nu gaat Pieter met haar lopen.

KLAAS : Och. *(rolt met zijn ogen)*

VIC : Het zou anders niet de eerste keer zijn dat Pieter iemands liefje afsnoept.

KLAAS : Hoezo?

VIC : *(doet dramatisch een stap naar voren)* Ze heette Stephanie en ze zat naast mij in het eerste studiejaar. Het eerste woordje dat ik schreef was haar naam. Het begon met een S. We deelden ons drankje op de speelplaats...

GERD : *(onderbreekt, sarcastisch)* Ja, ja. Je was er kapot van. Het komt erop neer dat Pieter zelfs zijn eigen broer niet spaart. Hij gaat over lijken om te krijgen wat hij wil.

(Net op dat moment, lachen Annelies en Pieter en geven ze elkaar een knuffel.)

VIC : En Annelies ziet hem anders ook wel zitten.

(Klaas doet vizier dicht en gaat triest af. Vic en Gerd kijken naar elkaar en

glimlachen omdat hun plannetje gelukt is en volgen hem - ondertussen worden er foto's getrokken door figuranten en door Gerd. Ben en Bea komen naar de voorgrond (rock 'n roll-nummer). Ben weet dat hij met Bea aan het dansen is, maar Bea weet niet dat zij met Ben danst.)

BEN : Nooit gedacht dat ik eens met jou zou dansen.

BEA : Weet jij dan wie ik ben?

BEN : Tuurlijk, jij bent Mega Toby.

BEA : *(ironisch)* Heel grappig, Mieke Fonkel.

BEN : Ik weet vooral hoe je bent.

BEA : Ah ja? Laat eens horen.

BEN : Gebeten, geërgerd, gehaat, giftig, geïrriteerd, grimmig, guur, goddeloos, gepikeerd, grof, gevaarlijk, gestoord, gemeen ...

BEA : *(ironisch)* Geestig.

BEN : Maar ook venijnig, vijandig, vals, verdorven, vooringenomen, verderfelijk, verschrikkelijk, verbitterd, vervelend...

BEA : Eerder verveeld.

BEN : Kortom: vrouw.

BEA : Vooral verontwaardigd. Wie heeft je dat verteld?

(Ben grijnst)

Of laat maar, ik weet het al. Dat moet Ben geweest zijn.

BEN : Ben?

BEA : Ben, je weet wel: "sportief", slijmerig, slordig, schaapachtig, simpel, sullig, stom, snob, seniel, ...

BEN : Sexy?

BEA : Ja!

(Ongemakkelijke stilte)

BEN : Als ik hem ooit tegenkom, zal ik het hem laten weten.

BEA : Doe gerust. Vertel hem zeker dat hij arrogant, achterlijk, absurd en achterbaks is.
Met de groeten van Bea. Salut.

(Bea gaat af, Pieter ziet dit. Ben doet zijn masker af en is woedend. Hij gooit zijn bekertje drank kwaad op de grond en trapt erop. Pieter komt op.)

PIETER : Hola. Precies niet goed gezind?

BEN : Woedend. Ik zei het al, met de vrouwen niets dan last.

PIETER : Oei, was er iets mis met Bea?

BEN : Wat is er niet mis met Bea! Ze is gebeten, geërgerd, gehaat, giftig, ...

PIETER : Ja, Ben, dat heb je me al vaker verteld. Heb je nog iets nieuws te melden?

BEN : Dat ze mij - tegen Mieke Fonkel - heeft uitgemaakt voor alles wat schoon en lelijk was. Ze was echt ongelooflijk grof, kon geen goed woord over haar lippen krijgen. Ik begrijp het echt niet, ik ben toch altijd vriendelijk tegen haar?

PIETER : Jij en ik hebben andere definities van "vriendelijk", denk ik.

BEN : Ja, kom. We plagen elkaar wel, maar da's toch om te lachen? Ze was echt gemeen tegen mij.

PIETER : Ben, je stelt je aan. Ze heeft dat vast niet zo bedoeld.

BEN : Ze noemde me onsportief. *(Pauze. Wanneer Pieter niet reageert wordt Ben nog bozer.)* Zie je die beker daar staan? Die is er dus wel door mij!

PIETER : Euhm. Door ons?

BEN : Begin jij nu ook al? Jij kiest altijd partij voor Bea!

PIETER : Omdat Bea meestal gelijk heeft.

BEN : Vind jij dan ook dat arrogant en slijmerig en achterbaks en simpel en asociaal ben?

PIETER : *(lacht)* Wel, je had toch alleen de beker gewonnen? Qua asociaal kan dat wel tellen.

BEN : Och, ik ben weg.

(Ben gaat af, Klaas komt boos terug op.)

KLAAS : *(ironisch)* Ah daar zie. Mijn beste vriend.